

HARDER DAN OOIIT: DIT GEBEURDE ER IN 2024 IN DE NEDERLANDSE METAL!

INTERVIEWS
MET BANDS

RELEASES
REVIEWS
REPORTS

MET: VRODE, OR NOT, NH METALFEST, MESLAMTAEA, HESKEN,
NEPHYLIM, TIGERKNIFE, MENACER, LOYALTY ENDS HERE,
GUTSLASHER, SIETSE DE KRIEGER, RELEASE THE RIVER, BEYOND THE
PALE, BLACK RABBIT, AUM ZORION, ARISING REBELLION, ANCHILLYS,
NAFEARYA

METALFROM.NL
2024 JAAR OVERZICHT

INHOUD

01	INHOUD
02	VOORWOORD
03	ALBUMS EN EP'S - DEEL 1
05	BEENKERVER - EEN INTERVIEW MET NIELS (INTERVIEW)
06	DEAD HEAD - SHADOW SOUL (REVIEW)
07	ALBUMS EN EP'S - DEEL 2
09	RELEASE THE RIVER ALBUM RELEASE (REPORT)
10	SIETSE DE KRIEGER - ZENITH (REVIEW)
11	LIVE VIBES (FOTO'S) - DEEL 1
13	GUTSLASHER - WE HEBBEN HET AL GEMAAKT (INTERVIEW)
14	LOYALTY ENDS HERE RELEASE PARTY (REPORT)
15	BAND OVERZICHT
19	TIGERKNIFE & MENACER - ROTTERDAM SPLIT
20	NEPHYLIM - DIT IS DE STILTE VOOR DE STORM (INTERVIEW)
21	ALBUMS EN EP'S - DEEL 3
23	HESKEN - ARCHITECT OF CHAOS (REVIEW)
24	MESLAMTAEA - INTERVIEW MET FLORIS EN GERHANS (INTERVIEW)
25	LIVE VIBES (FOTO'S) - DEEL 2
27	A DUTCH FOLK METAL SHOWCASE (REPORT)
28	RESURRECT TOMORROW - THE EAGLE (REVIEW)
29	ALBUMS EN EP'S - DEEL 4
31	NH METALFEST IV (REPORT)
32	OR NOT - VIOLENCE & GRACE (REVIEW)
33	ALBUMS EN EP'S - DEEL 5
36	VRØDE - OSTRACIZED (REVIEW)
37	LIVE VIBES (FOTO'S) - DEEL 3
38	SPOTIFY PLAYLIST

OVER METALFROM.NL

METALFROMNL IS EEN PLATFORM VOOR DE NEDERLANDSE METALSCENE. WE ZETTEN DE NEDERLANDSE METALSCENE OP DE KAART. WE VERBINDEN EN VERSTERKEN DE SCENE DOOR HET DELEN VAN NIEUWS EN EVENTS, HET BIJHOUDEN VAN EEN AGENDA, HET SCHRIJVEN VAN REVIEWS EN LIVE VERSLAGEN, HET MAKEN VAN FOTO'S, HET DOEN VAN INTERVIEWS, HET HOUDEN VAN EEN PODCAST. DAARNAAST HEBBEN WE EEN LEVENDIGE COMMUNITY OP FACEBOOK, DISCORD EN WHATSAPP.

WWW.METALFROM.NL

WWW.INSTAGRAM.NL/METALFROMNL
WWW.YOUTUBE.COM/@METALFROMNL

METALFROM.NL IS:

OPRICHTER
NICKY

REVIEWERS
NICKY, KAJ, INGEBORG, LEROY

OVERIGE VRIJWILLIGERS
METALFLAMINGO, THOMAS, ROY, NIELS,
MICHIEL, KATE, SANDRA, JOSE, RODHNI,
SETH, BRIAN

JOIN ONZE DISCORD
JOIN ONZE WHATSAPP COMMUNITY

VOORWOORD

OH MAN!

2024 WAS ECHT EEN SUPER TOF JAAR VOOR ZOWEL DE NEDERLANDSE METALSCENE ALS VOOR METALFROM.NL! WE HEBBEN HELE TOFFE BANDS MOGEN ZIEN ONTSTAAN, HEBBEN (VEEL!) TOFFE GIGS MEEGEMAAKT EN VERSLAG KUNNEN DOEN EN ZO VEEL GOEDE NIEUWE MUZIEK GEHOORD!

IN DIT MAGAZINE VIND JE EEN OVERVIEW VAN AFGELOPEN JAAR, MET EEN OVERZICHT VAN DE ALBUMS EN EPS DIE ZIJN UITGEKOMEN, EEN AANTAL REVIEWS EN LIVE REPORTS, EEN AANTAL INTERVIEWS, EN EEN LIJST MET BANDS DIE NU IN ONZE DATABASE ZIJN OPGENOMEN. JE VIND DE REST NATUURLIJK ONLINE.

SUPER BEDANKT VOOR ALLE SUPPORT DIE WE IN HET AFGELOPEN JAAR ONTVINGEN VANUIT DE SCENE. IK BEGON 2024 NOG IN MIJN EENTJE, INMIDDELS ZIJN ER WAT MEER MENSEN DIE AF EN TOE DINGEN DOEN VOOR METALFROMNL. INMIDDELS ZIJN WE OFFICIEEL EEN STICHTING, EN HET DOEL VOOR 2025 IS VERDER GROEIEN ZODAT HET STRAKS NIET MEER VAN MIJ ALLEEN AFHANKELIJK IS, ZODAT WE NOG MEER TOFFE DINGEN KUNNEN DOEN!

AAN IEDEREEN DIE ONS VOLGT, BEDANKT! EEN SPECIAAL BEDANKJE VOOR LEROY, THOMAS, METALFLAMINGO, METALCÁFE, NIELS, MICHIEL, BRIAN, SANDRA, KATE, ROY, INGEBORG, RODHNI, JOSE, SETH, ROBERT.

IN 2025 GAAN WE IN IEDER GEVAL DE WEBSITE VANAF DE GROND OPNIEUW OPZETTEN ZODAT HIJ NOG BETERE EN MAKKELIJKER WORD VOOR IEDEREEN, EEN T-SHIRT UITBRENGEN MET 50 LOGO'S VAN NEDERLANDSE BANDS, EEN NIEUWE PODCAST BEGINNEN, INTERVIEWS DOEN, REVIEWS SCHRIJVEN, VERSLAG DOEN VAN LIVE EVENTS, FOTO'S EN REELS MAKEN VAN OPTREDENS MAAR VOORAL: VEE METAL LUISTEREN!

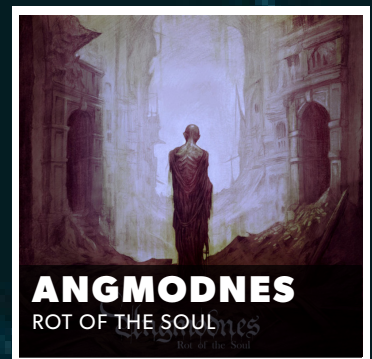
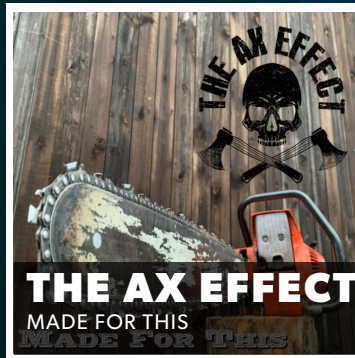
TOT IN 2025!

NICKY VAN DER SCHAAF

ALBUMS AND EP'S IN 2024

ALBUMS AND EP'S IN 2024

BEENKERVER- EEN INTERVIEW MET NIELS INTERVIEW

Niels Riethorst is de man achter Beenkerver, een solo project met inmiddels twee full-lengths en een EP op zijn naam. Twee Wolven was de eerste plaat die wij van deze act hoorden, en aangezien we daar heel blij van werden, was het dan ook feest toen we hoorden dat er nieuwe muziek aan zat te komen. We stelden Niels vragen over Beenkerver, De Rode Weduwe en katten. En omdat Beenkerver alles in het Nederlands doet, moest het interview natuurlijk ook in het Nederlands!

Beenkerver is een studio project. Dat geeft je aan de ene kant veel vrijheid om alles op jouw manier te doen, maar zorgt er ook voor dat je het lastig live kunt brengen. Ik begreep uit je live streams dat je dat ook liever niet wil. Waar komt dat vandaan?

Klopt, ik zie mezelf niet op korte termijn terug op het podium staan. Dat komt enerzijds door de hoeveelheid tijd en werk die het zal kosten om de juiste muzikanten te vinden en 'in te werken', maar voornamelijk omdat ik met mijn angststoornis en introvertheid zoveel mentale energie kwijt zou raken, ik zou dat momenteel niet kunnen plaatsen in mijn leven. Maar, zeg nooit nooit! Wie weet brengt iemand me op andere gedachten.

Ik ben nog steeds enorm fan van De Dromer, de openingstrack van je vorige EP. En elke keer als ik m hoor, doet die intro me denken aan een andere black metal track maar ik kan er niet achterkomen waar het me aan doet denken. Super annoying. Waar doet het jou aan denken? Of wat zijn jouw inspiratiebronnen (zodat ik daar weer in kan zoeken haha).

Dankjewel! Blijft ook voor mij een gaaf nummer, maar geen idee op welk andere black metal track deze lijkt, haha. Er zitten wat duidelijke second wave of black metal vibes in, maar tijdens het schrijven had ik geen heel duidelijke muzikale inspiratie eigenlijk. Ik probeer vooral geen black metal te luisteren als ik zelf met een nummer bezig ben. Voor het gevoel dat ik in de nummers wil stoppen luister ik wel graag naar o.a. 80's new wave/dark wave, sfeervolle melancholische muziek met een duister randje, maar toch catchy.

De Rode Weduwe is een zelfverzonnen verhaal over een vrouw uit Gelderland. Is muziek voor jou een manier om je verhalen te delen met de wereld?

Absoluut. Zonder enorm uit de hoogte te willen klinken, maar ik zie mezelf soms ook meer als een verhalenverteller dan muzikant. Waar dat bij de Twee Wolven EP (en deels ook op m'n eerste album Ontaard) vooral verhalen uit mijn eigen emotie en ervaringen waren, wilde ik mezelf uitdagen door een fictief verhaal te schrijven in muzikale vorm. De onderliggende boodschap van het omarmen van onze duistere kanten, onrechtvaardigheid, en ook feminisme, zijn belangrijke thema's waar ik me graag aan wilde wagen..

Waar komt de inspiratie voor Sophia vandaan? Is dat puur verhalen die je gelezen hebt, of haal je ook inspiratie uit je eigen omgeving? Hoewel je het zelf bedacht hebt, lijkt het haast wel een mythe of sage, of een historisch verhaal.

In principe is het verhaal 100% fictief en zelf bedacht, hoewel er ongetwijfeld invloeden van lokale (Nederlandse) legendes in terug komen. Als uitgangspunt kun je het citaat van William Congreve (vaak verkeerd toegekend aan William Shakespeare) 'hell hath no fury like a woman scorned' zien. In een tijd waarin iedere vrouw die een pas uit de maat zette als heks werd bestempeld, wilde ik doorgronden hoe dat onrecht iemand daadwerkelijk gek kan maken. Later in het verhaal wordt een tweede persoon gek, maar ditmaal terecht (en als je meer wilt weten, alle lyrics staan in het CD en LP boekje ;-)).

Ik heb tevens een tijd geleden een project gedaan met de horror-auteur Thomas Olde Heuvel, en zijn 'doorbraak-boek' Hex heeft me bijvoorbeeld enorm geïnspireerd om zelf de stap te zetten om een fictief verhaal te vertellen. Natuurlijk helpt het door de Veluwe als achtertuin te hebben. Een wandeling door de bossen en heide ademt de geschiedenis van deze streek.

De Rode Weduwe luistert haast als een duister luisterboek. Wat dat betreft is black metal misschien het meest geschikte genre om op deze manier verhalen te vertellen. Het is in die zin wel heel anders dan Twee Wolven, waar veel meer emotie in de vocalen lijkt te zitten. Klopt het wat ik hoor?

Een duisterboek, dus! Misschien wel een mooi nieuw genre ;-). Ik snap wel wat je zegt over de emotie in de vocalen. De Twee Wolven EP kwam echt uit mijn diepste emotie, dat zal ongetwijfeld terug te horen zijn in de manier hoe ik die heb ingezongen, maar ook hoe alles in de mix is geplaatst. Toch denk ik dat de zang op De Rode Weduwe ook minstens even sterk is, zij het meer op een vertellende manier.

Ik begreep dat je kat Zelda heet dus ik vermoed dat je (stiekem?) een gamer bent. Haal je ook inspiratie uit (fantasy)films en games?

Dat klopt helemaal, Zelda staat ook vrij prominent op de cover van De Rode Weduwe (en nogmaals in het boekje!). Ze is inderdaad vernoemd naar de prinses uit de gelijknamige games. Ik ben werkzaam als docent in o.a. game design en speel al sinds mijn prille jeugd spellen, waardoor ik absoluut ben beïnvloed. De manier hoe een game een verhaal vertelt waarbij je zelf de consequenties van je keuzes ervaart, is een ongevenaarde ervaring vind ik. Ik voel eenzaamheid en wanhoop tijdens het spelen van Shadow of the Colossus, ik voel vrijheid en het gevoel iets episch mee te maken tijdens Zelda, ik voel verdriet en machteloosheid/macht tijdens verhalende spellen als Life is Strange. Door films wordt ik wel iets minder creatief beïnvloed, hoewel ik ook gek ben op dat medium hoor. Van 80's comedies als Coming to America tot gritty distopische verhalen zoals Children of Men, fantastisch.

LEES DE REST VAN HET INTERVIEW OP DE WEBSITE

DEAD HEAD - SHADOW SOUL

REVIEW

Founded in March 1989, Dead Head is a 4 piece band originally from Kampen, Zwolle (NL). They still write their music in Kampen but as quoted from their website: 'No band member has actually lived there for 20 years'.

With over 7 albums on their name, Dead Head is a staple within the Dutch Thrash metal scene and just released their 8th studio album called 'Shadow of Soul'.

Shadow Soul

The album overall is a straight up in-your-face Thrash metal album. Nothing more, nothing less. The album may start a bit slow but right after 'Litany of the Weak', there is 1 of my favourites of the album 'Serpents of Fame'.

Raw, aggressive and some solid head banging moments, all combined. I must say, the solo's on this album are great, nothing over the top, just perfect for this genre. 'The Age of Hype', and 'Opulent Disruption' are my other two favourites of this album. Vocals are aggressive but nothing too fancy.

To my surprise there are 2 instrumental songs on this album and it did raise my eyebrow a few times. If you ask me, I rather had them skipped and just had 30 minutes of full-on in kick ass metal. But, to be fair, you need some variety in your diet, so I understand there had some choices to be made here.

Final Thoughts

Overall great solid album, very good production, great solo's and compositions. Give this album a listen if you're a fan of Thrash (and a little Punk) and you won't be disappointed!

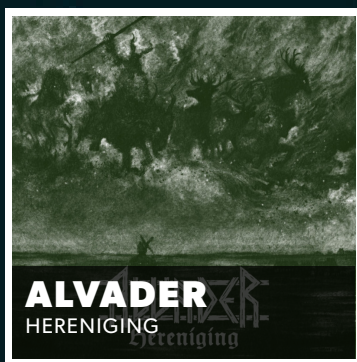
Tracklisting

Litany of the Weak
Serpents of Fame
Caverns of Fate
Defiance
The Age of Hype
The Run
Opulent Disruption
Dark Emptiness

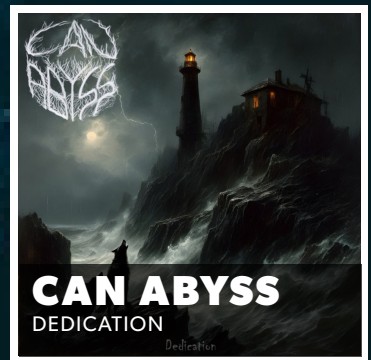
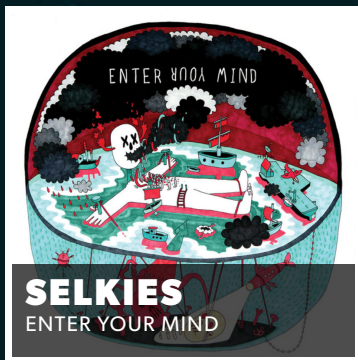
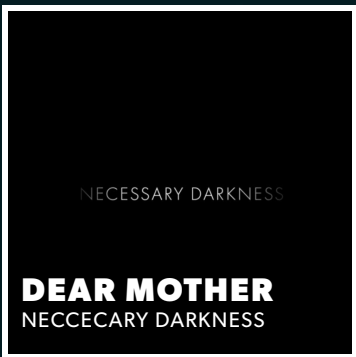

DEADHEAD

ALBUMS AND EP'S IN 2024

ALBUMS AND EP'S IN 2024

RELEASE THE RIVER ALBUM RELEASE PARTY (27.09.2024) REPORT

Release the River, a blackened death metal band from Leiden, presented their album Virtues Of The Vile on Friday the 27th in Nobel, Leiden. They celebrated their debut album together with Beyond The Pale, Black Rabbit and a bunch of their friends. Safe to say, the venue was packed! Of course, we were there to take some pictures and check out their album being played live. Scroll down for pictures of the night!

Beyond The Pale

It had been a while since we'd seen Beyond The Pale live, so I was looking forward to their performance this night. Last year this band released their long-awaited debut EP *Monuments in Time*, and of course they played a bunch of songs from their EP tonight as well. One of them was *Walk The Plank*, a pirate-themed song that requires some crowd participation for the chorus. After vocalist Janneke taught the crowd how to shout along, they really got into it.

Beyond The Pale has a lot of energy on stage. At the end of their performance, they decided to take that energy into the crowd when they actually stepped off stage. Speaking of energy; they started with a new track, which even though it was quite long, was quite a banger as well. Nice to hear some new music from these guys!

Black Rabbit

Black Rabbit is steadily growing their following, performing all over the Netherlands currently. They take performing seriously; with a massive backdrop and banners on stage, a lot of interaction and movement on stage and constantly making faces and interacting with the crowd as well. Their performance starts with the stage lights off, and only light shining from below their side banners for some extra ambiance, which, I have to say, is pretty impressive.

The energy they bring to the stage is contagious, and after *Parasite*, we get the first (mini) circlepit of the day. It's obvious most people in the crowd are waiting for the headliner of the day, even though Black Rabbit has some fans shouting along and headbanging to their tunes as well. It wasn't because of their performance; the tracks are catchy though heavy, they brought all the energy to the stage and their performance was tight AF. I can only imagine what happens when these guys play in front of a crowd that actually knows their music.

Release The River

Time for the headliner of the night, and the band most people had been waiting for: *Release The River*. Despite it being an album release party, *Release The River* takes some time to thank friends and family during their show as well. Not just in words; they play some of their older tracks (for instance, *Behold The Skygazer*) for their fans as well. I personally hadn't seen this band live yet and I wondered what their live performance would be like. Safe to say *Release The River* didn't disappoint.

These guys, though just being a trio, bring a massive wall of sound to the stage. To see Zeno play these intricate riffs while also killing it on vocals, and interacting with the crowd is impressive, and the same goes for their bass player Jeroen.

Release The River is dark and fast; and if you want to know how to kill a drummer, you'd probably need to see them live. I'm amazed Mark was still standing after this performance.

SIETSE DE KRIEGER - ZENITH

REVIEW

We predicted it once we saw all the featured tracks getting released earlier this year, but now it has become real. Sietse de Krieger has released his debut solo EP, 'Zenith'. Sietse has been making a name for himself in many bands and projects: Wake of Dawn, Crisis Theory, Raven Called Sin, and his latest band, SugarSpine. His name has been all over the internet and with over 9,000 monthly listeners, this guy is going places. Let's take a look at this long-awaited debut EP.

Sietse de Krieger

Sietse says about Zenith: "The EP explores the disillusionment and inner struggle of an individual caught between conflicting philosophies and societal expectations. The lyrics combine themes of personal introspection, social criticism, and a desire for authenticity. ZENITH delves into the journey of self-discovery and the longing to break free from the constraints imposed by society. This EP takes listeners on a journey through the chaos of existence, where the lines between truth and deception blur." The need for authenticity and self-discovery is strong with this artist. Going from a guitarist to being a producer, combining various talents in the scene, and being part of collaborative projects like Crisis Theory, it's clear that Sietse is on a path.

While his previous work has always been instrumental, for ZENITH, Sietse enlisted the help of other artists. SugarSpine's Josh Mucke has been one of the motivators behind the EP, and features on two of the tracks. The other spots are taken by Mees Stevens from Torn From Oblion and No Permissions, Vincehated, and Mike Evans (Profiler). Sietse is a very technical guitarist, taking inspiration from Sleep Token, Polaris, and Spiritbox. We get complex riffs, guitar solos, and layers upon layers upon layers of electronic vibes, synths, guitar, and bass.

The Weakest Predator

The Weakest Predator, The Worst and Zenith have been released prior to the EP release.

When The Weakest Predator first dropped, even though I love Sietse, I wasn't a huge fan. There were two reasons for that. I felt like there was too much repetition in the synth loop, and the synth pad had a very slow attack. That just sounded a little off to me.

But that might be a little nitpicky, just because the previous tracks like Divided, Disgrace, and Proton were all really good. And, to be honest, after hearing it at least over 20 times since then, while I still feel the synth loop is too repeating, I can't help but say that this track slays. It's the combination of modern, heavy riffs and electronics that makes this a wall of sound you can't escape.

The Worst

The Worst was a step up from The Weakest Predator. Daniel Brooke is really adding something else to this track with his vocals, and I like the cleans on this track a lot. The groovy riffs and droning synths grab you on this track, and those vocals complement the heavy riffs well. The haunting 'it's madness' really stands out. Speaking of songwriting, the breaks make this track a little more dynamic, and therefore more interesting. Oh, and there is a kickass solo on this track.

Zenith

And then there was Zenith. By this time, we were quite sure an EP was on the way. It took Sietse a while to announce it though, but it seems we were right. The title track to this EP takes us right back to his earlier work, with loud, hard, modern riffs and just enough electronic and EDM influences to make it unique and really LOUD. Zenith is a really upbeat track, almost a redemption song. It's powerful, hopeful, and I'd say, the best thing we've heard so far from Sietse.

....
read the rest on the website!

LIVE VIBES

LIVE VIBES

GUTSLASHER - 'WE HEBBEN HET AL GEMAAKT'

INTERVIEW

Op zaterdag 11 mei zat ik met Gutslasher op de bank in de Grootte Weiver, net voor hun 2e optreden. Helaas is de audio van het filmpje mislukt dus moeten we het doen met een geschreven interview. We spraken de gasten over de opleving van de metalscene en hun inspiratie. Voor een impressie van hun optreden, chec de foto's, of de aftermovie van de avond. Het volledige interview staat wel op Youtube, mocht je dat toch graag willen horen. Het filmpje vind je onderaan deze post.

We doen even een heel kort voorstelrondje. Wie ben je en wat doe je?

Colin: Wij zijn Gutslasher, we spelen oldschool death metal. Ik ben Colin en ik ben de drummer.

Stefan: Ik ben Stefan, ik ben de vocalist en ik maak gootsteengeluiden en ik speel gitaar.

Miguel: Ik ben Miguel en ik speel bas.

Bram: Ik ben Bram en ik speel leadgitaar in Gutslasher.

Vorige week was jullie debuut optreden in Utrecht. Hoe was dat?

Colin: Dat was echt een super leuk optreden. Het was ook uitverkocht, super bedankt daarvoor. En al die bands waren gewoon geweldig. Qua geluid, maar ook gewoon super aardige gasten. We zijn daar ook super goed ontvangen. Er werd veel gemosht, dus wat kan je nog meer wensen voor een debuut show.

Stefan: Dit was beyond our wildest dreams. We begonnen met een wat langzamer nummer, toen stond de hele zaal al te headbangen, toen hadden we al zoiets van 'what the hell'. We hadden dezelfde dag nog een demo gedropt, blijkbaar heeft iedereen die geluisterd. En het tweede nummer was een wat sneller nummer en toen brak er een pit uit en die hield de hele show gewoon aan. Dus we waren echt flabbergast. Dus iedereen enorm bedankt voor die energie, dat hadden we echt niet durven dromen.

Miguel: ik denk dat Colin en Stefan het al goed samenvatten. We hadden niets beters durven dromen. Moshpits, crowdsurfers, wall of death zelfs, dat hadden we echt niet verwacht.

Bram: Waar we vooral mee zaten was hoe reageert het publiek erop. En ja, dat heeft fantastisch uitgekapt. Het ging echt top.

Hadden jullie voor dit optreden met Gutslasher ook al podiumervaring?

Colin: de enige ervaring die ik had, was de metaljam. Daar heb ik wel vaak gejamd. Voor de rest eigenlijk niet. Dus dit was een beetje een sprong in het diepe.

Bram: Ik heb met andere bandjes wel vaker live gespeeld. Maar ik heb zeker als gitarist nog nooit in een deathmetal band gezeten. Dus het was zeker new territory voor mij.

Miguel: ik heb wel eerder op het podium gestaan, ik heb ook in een coverbandje gezeten. Ik wilde eigenlijk heel lang in een metalband spelen en dat is nu eindelijk gelukt.

Stefan: Het is voor mij echt heel lang terug dat ik een show heb gespeeld met een band. Ik heb op de metaljam wel heel vaak lopen klooiën, maar de laatste keer dat ik met een band opgetreden had was 2018. Dus ik had ook geen idee wat ik moest verwachten na zo'n lange tijd. Dus voor mijn gevoel hebben we dit ook helemaal doodgeoeft. We hebben echt zitten hamere op strakheid, het moet goed overkomen, energiek overkomen. En blijkbaar heeft dat zn vruchten afgeworpen.

Jullie eerste demo staat online, Gallery of Gore. Qua titel deed het mij meteen denken aan Cannibal Corpse. Is dat ook de richting die jullie op willen met Gutslasher?

Unaniem: Ja :-)

Is Cannibal Corpse dan ook een van jullie main invloeden?

Bram: voor mij wel in ieder geval. Colin: Ik probeer in mn drum ook wel van die grooves te verwerken. Ik probeer ook dingen uit Sepultura te pakken, ook uit het hardcore genre, en ook thrashmetal. Ik heb eigenlijk heel veel invloeden. En dat probeer ik dan een beetje te deathmetalizeren. Cannibal Corpse is natuurlijk DE deathmetalband. Elgenlijk als je dan een andere band pakt, die hebben ook weer inspiratie opgedaan van Cannibal Corpse. Dus eigenlijk komt het altijd weer bij Cannibal Corpse terug.

Luisteren jullie dan ook wel eens naar Nederlandse Deathmetal? Jullie speelden natuurlijk met Ecocide op jullie debuut optreden.

Stefan: Ja, zeker. Ik heb ook altijd heel veel Pestilence geluisterd, dat is natuurlijk wel meteen een van de grote jongens. Muziek is natuurlijk ieders eigen ervaring. Voor mij hangt Pestilence ook een beetje aan Death. Dat is ook wel iets wat we proberen erin te verwerken maar ik weet niet of dat meteen terug te horen is. Gutslasher is wel veel lomper dan dat.

Voordat jullie je eerste gig speelden, hadden jullie al het hele plaatje compleet. Vette fotoshoot, demo online, vette merch, met patches en shirts. Hoe belangrijk is dat, dat je dit allemaal goed geregeld hebt voordat je gaat spelen.

Bram: Als we iets doen, dan doen we het gelijk 100%, dat is wel ons motto denk ik. We willen het goed doen. En als metalband moet je patches hebben. Dat is zo'n ongeschreven regel eigenlijk.

Stefan: ik denk dat we ook veel geleerd hebben van andere bands. We hebben heel veel rondgekeken van hoe andere bands dingen aanpakken. Een band als Headless Hunter is bijvoorbeeld een band waar ik stiekem een beetje tegenop kijk. Als je kijkt naar hoe die dat doen, qua merch en social media, ook hoe je het spreid en hoe je het verdeeld, dat is belangrijk. En veder is het een beetje balanceren, je moet wel iets goeds uitbrengen, maar je moet er ook niet te lang op broeden, want anders wordt het weer zo'n 8 jaren project.

LEES DE REST VAN HET INTERVIEW OP DE SITE

LOYALTY ENDS HERE EP RELEASE PARTY (18.05.2024)

REPORT

Loyalty Ends Here has been working hard on the release of their debut EP. Since winning the Metal Battle last year, they have been playing all over the country. Meanwhile they still found time to record and complete their first release. It was officially launched during their EP Release party on May 18th with performances with friends from Crazed, None Shall Fall, Man As Plague and Changing Tides.

Crazed

The night opened with Crazed. This band from Utrecht plays groovy metal, bringing back the 90's with their sound. It was still pretty early when they started because with 5 bands playing, there was a strict time-table the band had to comply with. Even without a massive moshpit in front of the stage (even though the band asked for it), they still gave it their all on stage. It was also the farewell gig with drummer Eddo. Even though he's leaving the band, he did do the recordings for the bands upcoming EP, which will be released later this year. The band played some new tracks that EP as well. We've got to say, those new tracks sound good! It's a bit heavier than what we were used too with this band, so stay tuned for that!

None Shall Fall

None Shall Fall are somewhat of a local hero in the region, and well known for their energetic and positive stage performance. Besides some of their well-known tracks (This is why we do it, Trapped Inside) they played some of their new tracks as well. This band is also releasing an EP soon, and with their latest releasing already being three years ago it's due time. The crowd warmed up a bit more by now, so a mini-moshpit started during their performance. Some of the audience were also invited to scream along, and Man As Plague frontman Tim also joined the stage to add some vocals, so it was truly everyone's party. Because of the strict time-schedule all the bands had to stick too, their final song, in true hardcore style, was cut short.

Man As Plague

No one stands still at as Man As Plague gig, and the people in the moshpit definitely heard that message. This band has been playing in the area a lot lately, so they changed their setlist for this gig so we wouldn't get bored. Of course they still played Portal and Dolus, but they also put in the less-played Sisyphus, which was a nice change. Man As Plague left a mic on stage for the audience to scream along, and a couple of people made sure their voices were heard. After a while, I think the soundguy turned the volume of that mic way down (or off), but the crowd didn't mind and screamed in the mic none the less.

Changing Tides

After a quick change over, it was time for Changing Tides. It was the first time I've got to see this band play live. As one of the bigger names in the scene, a successful crowdfunding campaign and a victory at the Guts&Glory bandbattle, which earned them a spot at Jera On Air, this band was sure to be a great experience. Changing Tides didn't disappoint. Low breakdowns, mean and heavy music, it was a lot of fun to watch these guys on stage.

Loyalty Ends Here

Time for the main act of the evening; Loyalty Ends Here. The band had been preparing for this show for quite some time, and that shows in the performance. Their set opened with a video projected on a large cover, which of course dropped a few seconds into the first song, Sea of Harlots. The band performed with a click-track and a backing tape, which added a lot to their sound and made sure it was tight. It shows that vocalist Richie has been working on his vocals as well; there's a lot more power and depth to his vocals now than a few performances ago.

The band made sure their EP release was quite the party. With risers, bouncing balls, lots (and lots!) of laser lights, and some well-timed streamers, the party was complete. Of course, they played all the songs from their latest EP, but they added some still-to-record tracks as well. If you liked the EP, make sure to check them out live to hear more from them. They made sure to thank everyone that helped organize the event, and of course all the other bands as well. In the end, they played the Backstreet Boys, which is very fitting for 5 good looking metalheads. Their music is pretty commercial, so they might indeed be the Dutch Backstreet Boys from the metalcore scene ;-)

BANDS IN DE DATABASE

Ofight8
13 steps
2Destroy
7 Steps of Denial
A Knight Under
Maria's Altar
A Life Aligned
A Part Of The Problem
After Taste
Alabaster
Alvenrad
An Evening with
Knives
Anapoda
Anchillys
Angel Disorder
Angelic Forces
Anger Machine
Angmodnes
Ann My Dice
Anomic
Another Now
Aortic Rupture
Arche
Argwaan
Arising Rebellion
Arluna
Artificial
Asgrauw
At first
Atmoran
AUM ZORION

Axis Mundi
Azanul
BaÅ ta
BAAS
Baneham
Bards of Valor
Baris Dai
Beast of Maiden
Beenkerver
Beggar's Bridle
behind closed doors
Between the Rats and
Snakes
Betwist
Beyond God
Beyond our Ruins
Beyond The Pale
Bezwinging
Bismut
Black Knight
Black Rabbit
Blackbriar
Blackstroke
Bladecrusher
Bleeding Gods
Bloedhond
Bloid
Bloodcrypt
Bloodmoon
Bloodsin
Bloodsucker

Bluewaffle Sauerkraut
Bone of Elk
Born Infected
BRACES
Bring on the
Bloodshed
BruuT
Bullshit Generator
Burial Remains
Burning
Caedere
Callous Intent
Cambrian
Can Abyss
Cannibalistic Squirrel
Canyon Literature
Carceri
Celesterre
Ceremony
Chained Messiah
Changing Tides
Chaos Unleashed
Chelsea Smile
Cobra Spell
Core Meltdown
Countess
Crimson River
Crisis Theory
CRUSH
Cryptid
Cryptosis

BANDS IN DE DATABASE

Daemorthan
Dance with Dragons
Dangerous Times for
the Dead
Dark Matter
Annihilation
Darkness Within
De Stoeptegels
Dead man's Walk
Dead will walk
Deadly Alliance
DeadSpeak
Death Moth
Deathless Void
Deem Index
Deeproot
Defacement
Defazer
Defy the Curse
Degenerate
Depraved Will
Der Mancha Red
Desolate Fields
Despicable Heroes
Deterrent
Detonation
Diggeth
Disquiet
Dissect
Distant
Do Me
DOGMA

Doodswens
Downcast Collision
Drovich
Dreadmask
Dream Map
Drive by Suicide
Drunktank
Durden.
EDSATTIC
Egeria
Endeavour
ENMA
Enraged
Epinikion
Epistulum
Equisa
Eternalice
Everything Decays
Exit Only
FACELESS ENTITY
Facing the Madness
Faith Ablaze
Fatesealer
Fearwell
Festering Existence
Flamekeeper
For I am King
Forlorn Hope
Frontline Despair
Funeral Whore
General Redbeard
Godenbloed

Godscum
Gogmagore
Goldwolff
Grafjammer
Grindpad
Grown Cold
GULLS OF ROT
Gutslasher
Hallowed Fire
Hamerhaai
Headless Hunter
Hee Hee Shamone
Helleruin
Hellevaerder
HERETIX
Hesken
Hidden Since the
Foundation of the
World
Hoarhound
Horizon Tide
Hvalross
I'll Get By
Icons of Brutality
Ilerion
Ill Trusted
Illuster
Ilmarinen
In Aetherium
Infantry

BANDS IN DE DATABASE

Inferum
Inhalo
Inherited
Inner Cabala
Insurrection
INTERO
ISKANDR
Jahat
Jahmean
Jezebel
Kae West
KFFR
Khaotix
Kletus
Klipdrift
KLONT!!
Kryn Durr
Layers of Devotion
Legion of the Damned
Levikta
Lies!
Lifelong
Lijkschouwer
Lord Vulture
Loyalty Ends Here
Lucifericon
Maatkare
Maestro
Magnefix
Man As Plague

Martyr
Massive Assault
MetalBats, formerly
known as Vortex
Metallikoor
Molton Grove
Montany
Morvigor
Moshpit Manifesto
Mountain Eye
Mourning Wood
Muorgal
Mystic
Myth of Origin
Nafearya
Necrotisque
Nephylim
Neroth
Neverus
Ninth Gate
No heroes left
Nodfyr
None Shall Fall
Nox Aeterna
NYMUE
ObnoXiouS
Obscure Reality
Obstruktor
Ocean Breath
Oceans Turn Red

Ohrima
OLTAS
One Remains
One-eyed Wizard
Onheil
ONKT
Ontaard
Or Not
Overruled
Pander
Pandora's Key
Panoptikon
Pene Corrida
Permeator
Persistense
Phlebotomized
Phobia Unleashed
Phrasing
Pigs
Plague
Previsé
Prickrott
Project Pain
Radeloos///Ziedend
Rages of Sin
Razernij
Razorblade Messiah
Reality Spill
Rebelstar
Rectal Smegma
Rectum Stretchers

BANDS IN DE DATABASE

ReflectReality
REFORMIST
Release the River
Remain Untamed
Resurrect Tomorrow
Ripsaw
Rise Above
Rotten Remains
Salvage
Sammath
SauroN
Savatar
Schavot
Sea of Consciousness
SelfMachine
Selkies
Serotonia
SEVERE MANIA
Sfeerverzieker
Shinigami
Shoot The Messiah
Shuulak
Sietse De Krieger
Sinister
Skaldgrim
Slavantas
Sledeon
Solarcycles
Sordid Empire
Spartan

Spectrum of Delusion
Spit
Stainless
Standvast
Steal Thy Roots
Steel Shock
Sterk
Sturp
Suffix
Suicide Prophet
Surrecturus
Surrecturus
Suspect Hostile
Suttungr
Swim or Drown
Syracuse
Teethgrinder
Ten Ton John
Tenuem
Ter Ziele
TerraDown
Terzij de Horde
Thammuz
The Ax Effect
The Frontiers
The Unslain
Tigerknife
TITAN.
Tjuster
Torn From Oblivion

Traanbaard
Traacher
Trust us we're Liars
Twisted Sisters
Undawn
Unmaker
Up the Irons
Vanaheim
Velozza
Vermin
Verwoed
Vetrar Draugurinn
Vexation
Vidarr
Von Mollestein
Vrode
Wake of Dawn
We Had It All
Wesenwille
Wett
Wrang
Written in Blood
Wurgilno
X-Tinxion
Xeno
XII Thorns
Yakoeza
Ylisia
Zen Disdain
ZubZero

TIGERKNIFE & MENACER SPLIT REVIEW

Tigerknife and Menacer, two hardcore bands from Rotterdam, have put their hands together to release the Rotterdam Split EP. In the words of the bands: "Rotterdam Split is a (too) long-awaited collaboration of friends who want to put their city on the map". For both bands, it's the 3rd EP they're releasing. Tigerknife came out with Prying Eyes last year, Revolt was the latest EP for Menacer. Let's dive into this Rotterdam Split to hear what these bands have to offer us this year.

Rotterdam Split

Rotterdam Split is a 4-track EP, consistent with what both bands have put out so far. In terms of sound, it's also pretty much what we would expect from these guys. Raw hardcore, maybe a little harder than we would expect. Where for instance Menacer's Revolt had a little more breakdowns and a little more room for orchestrations and synths, Rotterdam Split is just one big thumping parade of heaviness. That might be the Tigerknife influence since this latest EP is more in line with what the band presented us with with Prying Eyes.

That doesn't mean there are no breakdowns on the EP. The first track, Suffocate, gives us a nice, screeching dissonant headbanging karate kick breakdown at the end of the track. Unsettled starts with the dark sound Suffocate left of. Dissonant chords, and more breakdowns. The heavy, low grunts at the end add to the noise, only to give us some room to breathe with a small glimpse of the atmospheric stuff Menacer tends to do.

King Vulture is a little more straightforward, heavy growls, mid-tempo riffs, pounding drums, and the realization that the breakdowns can get even lower and slower than before. With Infestations we return to the fast double kicks again, even though the track stays as heavy and dark as before.

Final thoughts

I love seeing bands supporting each other, and releasing a split EP is the ultimate support. These bands are doing something very similar, so this EP truly sounds like it could have been either one of the bands. With a four-track EP I don't really need to give you a recommendation since you can just listen to the whole thing in about 10 minutes. That's certainly the case with a hardcore EP like this. However, Unsettled currently has the most streams, so I might not be the only one who really likes that track.

NEPHYLIM - 'DIT IS DE STILTE VOOR DE STORM'

INTERVIEW

Nephylim speelde tijdens Jera On Air op de Hawk stage. Een beetje een vreemde eend in de bijt, want Nephylim speelt geen core, maar melodische death metal. Maar, een beetje vreemd is best wel lekker op zo'n zomer festival. We proberen al een tijdje deze band te interviewen, maar we hebben het eindelijk voor elkaar!

Jullie komen net van het podium af op Jera On Air, hoe was dat?

Kevin - Dat was ziekelijk warm, dat is een. Maar het publiek ging ook helemaal los, we hebben ons nooit zo welkom gevoeld als hier, dat was echt perfect.

Qua genre passen jullie misschien niet echt goed op Jera. Hoe komen jullie hier terecht?

Tijn - We hebben Rob van der Ham, dat is onze booker, die heeft ook wel connecties binnen die circuit. En zo zijn we hier terecht gekomen. Wat ik heel tof vind, want ik ben eigenlijk al jaren een Jera festivalganger. En ik had nooit verwacht dat we hier met Nephylim zouden staan.

Martijn - Volgens mij was het ook zo dat een van de organisatoren van Jera ons had gezien op The Rock Circus.

Hoe is verder met jullie? Jullie zijn heel druk geweest met de crowdfunding?

Ralph - ja we zijn heel druk bezig geweest met de crowdfunding. Die is nu een maand geleden afgelopen. We hebben meer opgehaald dan ons doel was, dat is echt geweldig. Ontzettend bedankt daarvoor. En we zijn verder gewoon keihard aan het werk. Over twee weken mag Martijn het eerst beginnen, met het opnemen van de drums. En vanaf dan moet iedereen elke twee weken aan de slag. Dus het gaat nu echt beginnen.

Wat was de leukste perk om weg te geven?

Ralph - Dat was eigenlijk de perk die het laatste erbij kwam, dat was echt drie, vier dagen voor het einde. Dat zijn de sokken. We wilden nog een leuk iets hebben, want het is allemaal wel heel serieus. En toen kwam Martijn met het idee: sokken.

Martijn: Ik moet wel eerlijk bekennen dat dit een geval was van beter goed gejat dan slecht bedacht. En we dachten, waarom ook niet. En dat heeft wel echt goed gelopen.

Kevin: Maar er is ook een maar, want oorspronkelijk was er ook het idee om Nephylim servies te hebben, maar die is letterlijk van de tafel afgegooid, haha!

De titel van het nieuwe album wordt Circuition. Kan je daar al iets over vertellen?

Tijn - Ja, zeker. Circuition gaat eigenlijk over de loop van het leven. Je hebt de birth, het hele proces daarna, zoals tegenslagen, depressie, maar ook mooie delen. Acceptatie aan het einde van je leven, oud worden, hebben genoten van je leven als een soort reis. Ik heb in vele bands gespeeld, maar deze plaat betekent vanuit het meeste voor mij, en ik denk dat we met Nephylim hier ook wel een mooie plaat bij elkaar hebben. I'm very, very proud.

Martijn - Het is eigenlijk gewoon The Circle of Life, van de Lion King, maar dan met een hele fancy titel.

En qua muziek? Wordt het een beetje zoals Withered? Wat kunnen we daar verwachten?

Kevin - Goeie vraag. Het is heel gevarieerd. Het is niet perse te vergelijken met onze vorige plaat, het is wat meer volwassen geworden. Er zit van alles in. Het gaat van heel rustig naar heel hard, echt heel gevarieerd. Dus we zijn heel benieuwd hoe iedereen het gaat vinden.

Martijn - Het is wat mij betreft wel echt ons beste werk tot dusver. We hebben een beetje de kaders opgezocht muzikaal binnen ons genre. Withered is vrij progressief in opzet, het is een nummer wat heel veel kanten opgaat, en dat vinden veel mensen vet. Maar we zijn nu ook heel erg bezig geweest met het totaalplaatje. Het ene nummer is wat rechtlijniger, het andere nummer heeft weer wat meer dynamiek. We hebben meer onze persoonlijke invloeden erin geprobeerd te verwerken, maar wel met ons achterhoofd bedacht wat goed werkt in een live setting.

Tijn - We hebben onze eigen stijl echt gehanteerd. Ik ben zelf gewoon heel lyrisch over dit album, ik heb er heel veel zin in. We hebben bij Wacken natuurlijk het grotere publiek gezien. Steeds meer wennen we aan het grote publiek.

Withered heeft ook nog best wat progressiefs, horen we dat ook in jullie nieuwe plaat?

Tijn - Hoe kan je progressief omvatten, dat is soms een ding. Ik denk wel dat we grensverleggend hebben gewerkt. We proberen wel vernieuwend te zijn, want er zijn zo veel melodic deathmetal bands.

Martijn - Ik denk dat ik vooral bedoelde dat er muzikaal heel veel gebeurt in Withered. En sommige nummers op de nieuwe plaat hebben dan ook wel.

Tijn - We zijn ook wel heel erg bezig geweest met ons proces, maar vooral ook hoe we het live kunnen brengen.

Jullie vorige album was in eigen beheer. Gaan jullie dat met deze anders doen?

Kevin - Het was tot nu toe eigen beheer. Ons streven nu is om wel naar een label te kijken en ook daarin de volgende stap vooruit te maken. Zodat onze naam ook voor meer mensen iets gaat betekenen. We proberen wel echt onze grenzen te verleggen en er echt iets van te maken.

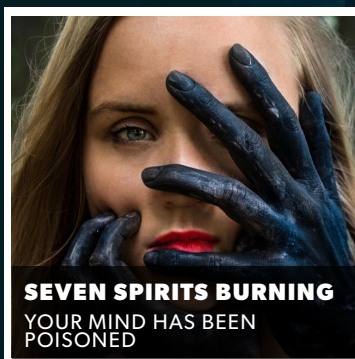
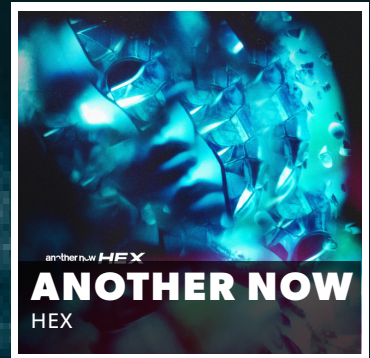
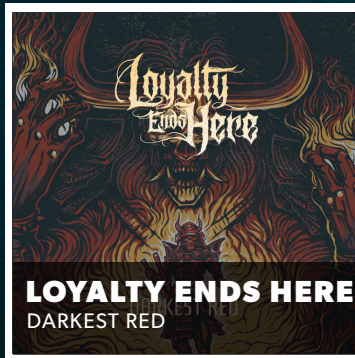
Heeft de metalbattle dan ook geholpen in die volgende stap nemen?

Kevin - Ja, ik moet zeggen van wel. We hebben heel erg gefocust op de live presentatie die we brachten. Die kon zoveel beter, en dat is voor mijn gevoel ook wel echt gelukt.

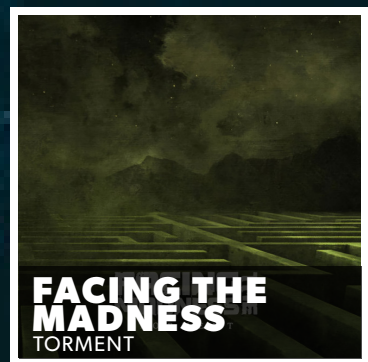
Ralph - Wat de Wacken Metal Battle nog meer voor ons heeft gedaan, we hebben natuurlijk op Wacken zelf gespeeld, maar daar is het vernieuwde Nephylim eigenlijk wel begonnen, daar is het vuurtje gaan branden om die professionaliserings stap te maken. We hebben Rob van der Loo daar voor ons gewonnen, die is sinds twee jaar onze bandcoach en manager. Jera is een van de resultaten daarvan.

LEES DE REST VAN HET INTERVIEW OP DE WEBSITE

ALBUMS AND EP'S IN 2024

ALBUMS AND EP'S IN 2024

HESKEN - ARCHITECT OF CHAOS

REVIEW

Sometimes you have an album where you just have to drop everything and sit down to listen. Architect of Chaos is one of those records. I often listen to an album several times before starting the review, and especially the first few times I heard this record, I really took the time to sit down and listen. There are so many layers and interesting riffs in it that to get everything out of it, you really have to listen carefully. It's also very nice when an album grabs you so much that you put everything aside just to listen to music. That actually says enough about the quality of the band. Let's dive into Architect of Chaos together.

HESKEN

HESKEN draws inspiration from various bands, and that inspiration is definitely audible in Architects of Chaos. Dream Theater is clearly present, but Tool, Gojira, and even Thy Art is Murder make appearances at times. The sound is grungy, crunchy, and fortunately NOT as polished as it sometimes sounds in some other productions. However, that doesn't say anything about the level of instrumental mastery of the band, which is truly on another level and surpasses many bands.

HESKEN manages to blend their progressive influences well with (old school) death metal and other genres, producing a very unique sound. Meticulously crafted and polished, because it sounds like every note on this album has been carefully placed. As befits prog, there are only six tracks on this album, with Dawn of the New Age being the shortest track at just under 5 minutes. In total, the album lasts over 45 minutes.

Architect of Chaos

The album starts calmly with the intro track of The Seeker. After about a minute, the track really begins, with the crunchy guitars of the main riff. However, this track remains mainly groovy, a bit on the slower side, and may even be considered a power ballad.

With this track, HESKEN immediately sets the tone by adding some strange progressive breaks halfway through.

With Fearful Leaders, the album really kicks off. The tempo suddenly becomes much higher. The guitar gallops and tight double bass, the clean, strange time signatures lean towards the modern-metal corner. There are even some actual BLEGHS in there. However, with the gritty vocals and guitar melody in the chorus, HESKEN gives it a completely unique twist. It's quite impressive to completely stop halfway through the track and add an instrumental break. The build-up to the end chorus creates an emotional rollercoaster, making this track one of my favorites right away.

Conspiracy

With Conspiracy, HESKEN shows that Gojira and Tool have certainly influenced this album. However, we also clearly hear the Dream Theater influence in the pre-chorus. As for the progression of the album, Conspiracy leans more towards the groove and mid-tempo. However, this is still a heavy track, especially the pre-chorus. My favorite part of this track is the As Above - In between - So Below section halfway through. Harmen also demonstrates his ability to grunt deeply on this track. During the break, we're treated to a display of instrumental skills from both the guitarists and the bassist. Even vocal harmonies are included, so not only Harmen but also bassist Marijn shows how versatile they are.

Dawn of the New Age is the first track heard from this band, as it was released online as a YouTube clip last year. This first introduction to HESKEN immediately made me curious, especially because it's clear from the first notes that we're dealing with a prog band with unusual time signatures.

READ THE REST ON OUR WEBSITE

MESLAMTAEA - INTERVIEW MET FLORIS EN GERHANS

INTERVIEW

Eind juni kwam de split EP van Meslamtaea en The Color Of Rain uit. Vorig jaar was The Color of Rain ons hoogtepuntje van het jaar, dus het was een no-brainer dat we deze split EP ook met open armen ontvingen. We spraken Floris Velthuis en Gerhans Meulenbeld online over hun projecten, de split EP en de Nederlandse scene in het algemeen.

Waarom denk je dat het zo moeilijk is om aandacht te krijgen voor jullie muziek?

Floris: De black metal scene is al vrij klein en onze stijl bevindt zich echt in een specifieke niche. Wij hebben een ander geluid en een andere uitstraling dan de traditionele black metal. Het type publiek dat naar onze muziek luistert, zijn vaak mensen die naar festivals zoals Roadburn gaan. Ze zijn meer geneigd om buiten de gebaande paden te luisteren.

Gerhans, jij komt uit een andere muzikale hoek. Hoe is het voor jou om samen te werken met Floris en te experimenteren met verschillende stijlen?

Gerhans: Ik kom veel meer uit de hardcore en metalcore hoek. Mijn eerste bands waren allemaal meer in die richting. Toen ik met Floris ging samenwerken voor The Color of Rain, kon ik meer mijn ei kwijt betreft andere muziekstijlen waar ik graag naar luister. Zoals melodieuze en technische death metal en black metal. Ik luister bijna exclusief naar metal, maar wel naar veel verschillende soorten.

Voor mij was de samenwerking een soort samensmelting van alles wat ik tof vind. Toen Floris me ook vroeg om de solo's voor Meslamtaea op te pakken, voelde dat als een terugkeer naar de schoolboeken. Voor Meslamtaea moest ik echt zoeken naar die specifieke balans tussen weemoed en agressie.

Het was in het begin een uitdaging. Voor andere projecten komen de solo's automatisch uit mijn vingers, maar voor Meslamtaea moest ik veel meer nadenken over hoe ik mijn gitaarspel moest benaderen. Toen ik eenmaal mijn stem had gevonden op de gitaar, kon ik een andere kant van mijn spel verkennen die aansluit bij de belevingswereld van Floris. Meslamtaea is natuurlijk erg zwartgallig qua teksten en thematiek, en ik vond het mooi om daar mijn eigen invloeden aan toe te voegen.

Hoe belangrijk is het voor jullie om deze emotionele diepgang in de muziek te hebben?

Floris: Het is voor ons cruciaal. Elk project biedt ons de ruimte om verschillende emoties en ideeën te verkennen. Meslamtaea stelt ons in staat om onze duistere thema's te verkennen, terwijl we tegelijkertijd de muzikale expressie kunnen behouden die ons drijft.

Hoe is die muzikale ontwikkeling van Meslamtaea geweest? Floris, jij bent echt al heel lang geleden met Meslamtaea begonnen.

Floris: Ik ben met de fundering voor Meslamtaea begonnen rond '96 of '97. Metal Archives zegt dat ik in 1998 officieel ben begonnen, dus ik ga daar maar vanuit, want die hebben altijd gelijk.

In die tijd was ik vooral met schoolbandjes bezig als drummer. Maar die bandjes kwamen nooit echt van de grond, en het was ook niet helemaal de muziek die ik wilde spelen. Het was meer garage, rock en punk. Toen besloot ik: "Ik ga alles zelf doen." Ik heb alles zelf leren spelen en ben in mijn slaapkamer gaan opnemen, gewoon met twee cassette recorders en een microfoon.

In die tijd luisterde ik naast black metal en technische death metal, ook veel naar metalcore en screamo. Vooral muziek uit België (H8000) en dat mixte ik met black metal. Zo is die eclectische stijl eigenlijk ontstaan. Daar kwam de eerste Meslamtaea uit voort en ik ben mijn eigen weg gaan zoeken in de muziek.

Hoe heeft je muzikale inspiratie zich ontwikkeld in de loop der jaren?

Floris: Ik bevond me op een gegeven moment in een tweestrijd tussen het maken van muziek zoals Death en Cynic of het creëren van black metal. Bands zoals Bal Sagoth met hun bombastische geluid inspireerden me ook evenals metalcore. Uiteindelijk heb ik een manier gevonden om dat allemaal te laten samenvloeien. Gaandeweg kwam daar ook jazz bij. Meslamtaea is een smeltkroes.

Veel mensen denken bij jazz aan saai liftmuziek, maar als je de goede fusion eruit pakt, zit er vaak heel veel sfeer in en kan het heel donker klinken. Dat is iets wat Gerhans ook wel kan beamen, sinds ik hem Allan Holdsworth heb laten horen!

Hoe ziet je schrijfproces eruit voor de recente Meslamtaea-muziek?

Floris: Wanneer ik voor Meslamtaea schrijf, zie ik vaak eerst een beeld voor me van de sfeer die ik wil creëren. De laatste tijd is dat vooral de sfeer van een vervallen stad, de triestheid daarin, eenzaamheid, alcoholisme en drugs – echt de rafelranden van de maatschappij. Dat beeld probeer ik in mezelf op te nemen en te vertalen naar muziek. Ik pak een gitaar of een keyboard en er komt iets uit. Dit kan een lang proces zijn: soms ben ik een jaar bezig met een nummer. Het schrijven is heel anders dan bij bijvoorbeeld Schavot, waar ik gewoon aan een nummer begin en het afmaak. Bij Meslamtaea is het veel meer een collage van sferen die organisch moet ontstaan en rijpen.

LEES DE REST VAN HET INTERVIEW OP DE WEBSITE

LIVE VIBES

LIVE VIBES

A DUTCH FOLK-METAL SHOWCASE (31.05.2024)

REPORT

Last Friday night the metalheads from Hilversum and far away gathered for the fifth edition of Metalcafe Live in The Vorstin. MetalFromNL was there once again to report on the recurring event. This time with pictures by Nicky van der Schaaf and a write-up by Ruben Baar.

The theme of tonight is folk metal, a personal favorite of mine. So I'm very excited to see what the Dutch scene has to offer in that regard. I walk in right as tonight's host Niels bellows out his welcoming words. The room is already packed and the crowd is rearing to go. Good thing that the first band of the evening stands ready to deliver.

Mourning Wood

When you think of folk metal, you think of bagpipes, violins, and flutes. But the guys from Mourning Wood take a different approach. Dressed in Hawaiian shirts and leis, these guys are clearly taking a page out of Alestorm's book and are profiling themselves as a party band perhaps best suited for later in the evening rather than an opening act. Their music is somewhat chaotic and the seven members don't always mesh well together, but they are clearly having a lot of fun.

In front of the stage, there's immediate audience participation, a moshpit breaks out as soon as the band starts playing and it only takes three songs into the set for the singer to don a pirate hat and tell the willing crowd to start rowing. His vocals and grunting are good and lend the band a heavier sound to offset the many cheerful notes being played on the keyboard and guitars. These come to the forefront after the pirate-themed song switches over to 'Redneck Redemption' which has to be a play on the videogame title 'Red Dead Redemption'. There's a thumping chiptune beat throughout this song that never shows up again.

It's a whirlwind of different styles and themes made all the more apparent when the set continues without the bells and whistles and the band starts playing more traditional death metal. Only to kick it back to the more silly vibes with 'Heathen Hoorah' which features a classic circus medley. It's quite a thing to behold as I'm still not sure what exactly it is that saw, but the audience is eating it up and happily dancing and moshing away. To close out with the band plays an English cover of a classic Flemish children's song 'Dwarven Dance' which the millennials in the crowd can definitely appreciate. I couldn't help enjoying it myself.

Alvader

After this whirlwind of a party starter, the stage gets set for Alvader. On paper these guys have the highest pedigree in the folk metal genre, having three former Heidevolk members in their ranks including their singer. Heidevolk has always had characteristic vocals and these are present in Alvader as well.

Unfortunately this band is so poorly mixed no one can make out a word he's saying. The vocals get completely drowned out by the other instruments, especially the drums. Which is a shame because a track like 'Midwinternacht' starts off strong with such fast passed and heavy drums, you'd think it's the start of a Motörhead song, but it just devolves into a barrage of noise due to the poor sound quality.

Guitars meant to bring the folk melodies completely disappear in even their self-titled song and with what's left of the baritone vocals we end up listening to a droning wall of sound that's more like blackened noise metal than anything else. The crowd, presumably still on an energy high from the previous band, do try to enjoy themselves. And in such a community, who couldn't? But with every passing song, there's less and less movement.

Our MC Niels does push for one more song at the end and they play a cover of 'Ostara', which is a Heidevolk song. So the gathered folk metal fans know how it goes, so they can fill in the missing words for themselves. It serves as a strong signal that Heidevolk is still clearly the better band and to add insult to injury, as soon as the band stops playing the house music kicks in with more of their music.

Alvenrad

To close out the evening Alvenrad takes the stage. Though it seems about half the people from the start of the evening have already left the venue at this point. Had they stayed, they'd have seen an impressive handlebar mustache on the bassist and felt some heavy blast beats.

The people that are left have no quit in them, they are determined to keep that pit going all night long. Even if it doesn't always align with what's being played on stage. The vocals are distinguishable again, but besides the lyrics there's not a lot of folk in this band. It feels more like melodic death metal.

Every song is about The Netherlands most well-known woodland region and we get plenty of songs off their latest album 'Veluws Ijzer'. As well as some of their latest singles like 'De Verborgen Beek'. What's left of the crowd does seem to enjoy it and after a disappointing second act, it is a step up.

LEES DE REST OP DE WEBSITE.

RESURRECT TOMORROW - THE EAGLE

REVIEW

The Eagle has landed! Literally, on May 17th, when the latest album from Resurrect Tomorrow took wings on Spotify. After the singles The Light of Treason and Absolution, the full album is finally online, and of course, we had to give it a listen.

Resurrect Tomorrow

Resurrect Tomorrow is a melodic metal band from Utrecht that has been around for about 10 years. In 2013, they made their debut in the scene with the album A Dying Lie. Now the band is back with their 3rd album to date. After releasing two singles with videos online, now the full album 'The Eagle' is online for us all to enjoy.

Not much is known about Resurrect Tomorrow, so it's up to us to figure out what they're all about. Listening to their music, we clearly hear thrash metal influences, but there is a lot more to Resurrect Tomorrow. Especially in the vocals, this band has some old-school vibes, bringing me back to the 80's and 90's. Groove metal seems to be an influence as well, maybe some hardcore. At some points, it reminded me a lot of System of a Down. But we'll get to that.

It's curious to see that this band hasn't gotten as much attention in the Dutch scene, with them being around for this long. They've played plenty of great gigs, they have two great videoclips for this latest release online as well, and their music is great quality as well. Why I can't find any reviews or interviews with this band is beyond me. Anyways. Onto The Eagle.

The Eagle

The album starts with the title track The Eagle and starts with a mid-tempo guitar intro. At first glance, you might think you're listening to a progressive rock track, but the thrash influences follow quickly. However, when the vocals join the guitars, those progressive vibes return, because of the unusual vocal lines. I have to comment Resurrect Tomorrow on that - style wise, you might link this to heavy rock or metal, but these melodies are different enough to keep me interested (and I usually don't have that with heavy metal). And it's not, really. I can't really define their genre (and I hate those genre boxes anyway). We've got groovy, chord based riffs, nothing to intricate, but interesting nonetheless.

Absolution

Absolution is a track that was also graced with a video (check it on Youtube). I love the vocal harmonies in the beginning of the track. Style wise, this track goes in a completely different direction, again proving that this band doesn't really want to be confined to one genre. We again have some heavy-metal influences, which isn't really my thing. The intro and the break however give it enough of a twist to make it interesting even for me.

The Fall starts off heavy, and is probably the moshpit track in their live-set. It's a little too repetitive for me though. The thrash metal fans among us will probably enjoy it.

The Light of Treason

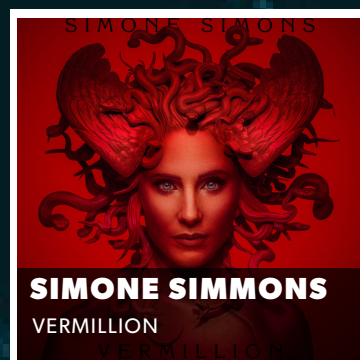
The Light of Treason is another track that previously got released as a single, with a videoclip. I've heard this track lots of times by now, and it still doesn't bore me. So it was probably a good choice for their first single of this album. Again, mainly because of the interesting vocal lines. This track is still mainly chord-based guitars, however, we do get a guitar solo at the end.

LEES DE REST VAN DE REVIEW OP DE WEBSITE.

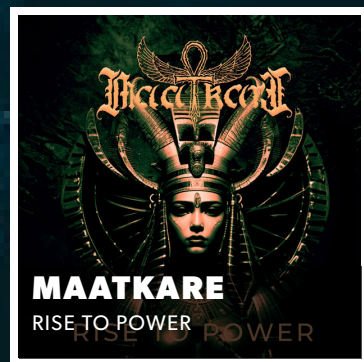
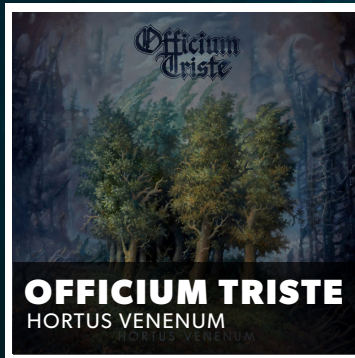
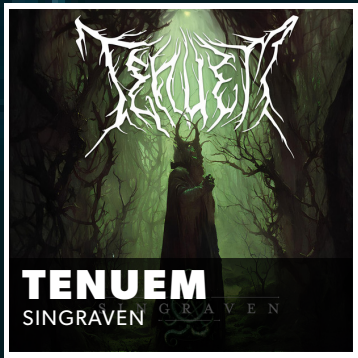

THE EAGLE 28

ALBUMS AND EP'S IN 2024

ALBUMS AND EP'S IN 2024

NH METALFEST IV (19.04.2024) REPORT

On April 19th, the 5th edition of NH Metalfest took place at De Flux in Zaandam. MetalFromNL was there to take some pictures and write a review of the evening. An interesting night it was! Stay tuned for more pictures of the bands later.

NH Metalfest IV

NH Metalfest showcases bands from the region. In that regard, it's interesting to see Funeral Whore (Amersfoort) and Anchilllys (Gouda) on the lineup, but you can only showcase regional talent so many times without repeating yourself. Funeral Whore has been around for a long time and has already made a name for themselves. They've been inactive for quite a while, so this performance is somewhat of a comeback for them. Anchilllys, on the other hand, is more of a newcomer, but their debut album "Elan Vital" received high praise, and they are making strides in the scene. For Aum Zorion and Arising Rebellion, both genuinely from the North Holland region, this performance marked the beginning of hopefully many gigs to come. But more on that later.

When the venue finally opened, albeit with some delay, it was already quite packed. It's clear that many people came to witness the debut shows of Aum Zorion and Arising Rebellion. Although the audience remained somewhat static, we soon saw some heads nodding in approval. It's understandable, especially for a debut gig. Besides, a mosh pit during the atmospheric sounds of Aum Zorion would have been less fitting.

Aum Zorion

Aum Zorion kicked off the evening, and for me, it might have been one of the highlights. Post-metal might not be suitable for every type of metalhead, but when you put on such a well-thought-out, good show, you could probably even convince the most stubborn metalhead. The set began with a thundering backing track, which was then expanded upon by the guitars and bass into an epic soundscape. The drums drove the whole thing forward almost trance-like, with accents hitting at just the right moments. The only downside of the show might have been that the bass volume could have been a bit louder. We could see the bassist doing some really cool stuff, but it wasn't always easy to hear. I'm not always a fan of using backing tracks, but in this case, it definitely added something to the music and the set. The same thundering backing track that opened the set also closed it. And all I could think was... I want to listen to this every day, where's the CD?

Arising Rebellion

After Aum Zorion, it was time for the debut of Arising Rebellion. This band draws inspiration from, among others, Lamb of God, and they've certainly inherited that band's stage presence. The entire set, although a bit short, was a long lesson in 'how to headbang on stage while looking good'. This was also a debut show, although you couldn't tell from their performance. It was incredibly tight and professional, causing many heads in the audience to nod along.

The riffs were pounding, the whole thing had a thick groove, and there were plenty of solos for variety. My only feedback would be that the set felt a bit short. But that might say more about the quality of the show the band was putting on.

Anchilllys

From newcomers in the scene to a more established name with Anchilllys. This band originated from a solo project of drummer Andy Wit, and he still carries the band from behind his drum kit. While all the musicians are super technical, Andy's joy and ease radiate far beyond his drum set. Personally, I expected a larger crowd for Anchilllys. The venue now felt somewhat emptier, and whether that's due to the timing or the blistering technical death metal this band brings isn't clear to me. However, the audience didn't seem to really react to it and remains just as static. Personally, I was a fan of "Elan Vital" on CD, but because the guitars aren't as clear live as they are on the CD, the live performance was a bit underwhelming for me. Especially with this type of technical music, we need to hear all the parts clearly. It's not the fault of the band members; they put on a great show.

Funeral Whore

Then, after yet another band and drum kit change, it was time for the final band. Four bands in one evening might be a bit much, especially if you still have to go home afterward. The group of people who stayed for Funeral Whore are the true die-hards. As mentioned earlier, this band has been inactive for a while, partly due to lineup changes. Bassist Maxime is the newest addition, and this was her first performance with the band. She certainly holds her own, both in headbanging performance and bass skills. Furthermore, Funeral Whore is just relentlessly tight and pounding, uncompromising death metal.

All in all, we could return home tired but satisfied. The thunderous sounds of Aum Zorion and the pounding headbang riffs of Arising Rebellion will stay with us for a long time. We'll listen to the technical prowess of Anchilllys and the heavy, uncompromising death metal of Funeral Whore on Spotify.

OR NOT - VIOLENCE&GRACE

REVIEW

Or Not is a special band in more than one way. One of the reasons is the fact that the band plays the pretty unique genre Symphonic Thrash Metal. Another one of those reasons is that they are ambassadors for Energy4All, a foundation that fights the battle against mitochondrial diseases. Who is this father-and-son duo that came out of nowhere with their album Violence&Grace?

Or Not

Or Not first saw the light just before the Corona crisis. Where most people around 40 fall in a midlife crisis, Or Not's founder Dolf Blomhert decided to take things in a different direction. Having played in various metal bands before, Dolf decided it was time to put his name on some metal again. His son Daniel, who grew up to be a drummer, joined him in that project. Together they played and recorded all the parts for Violence&Grace, apart from some guest appearances from other musicians.

Symphonic Thrash Metal

I didn't really know what I could expect from 'symphonic thrash metal'. Turns out, if you've ever heard Powerwolf, it's kinda in the same boathouse. Not quite similar, but more in the same direction. There are plenty of thrash metal riffs and really fast double bass drum parts. But there's also more than enough room for head-banging, slower riffs, and shout-along parts in the chorus. All dosed with a hefty amount of strings and other orchestrations.

The symphonic parts on this album sound really epic. No wonder, if you learn (from their website, that is), that the main orchestrator for this record was Carsten Altena, who is one of the core members of The Monolith Deathcult.

The same goes for the production of this album; the quality is as well as you would expect from a band with a really big, record-label-backed, budget. Hans Pieters was the master of that, and he is known to be the producer for After Forever, Gorefest, and Epica, to name a few. You can really hear Or Not spared no expense to get the best they had to offer on the record. And it certainly paid off.

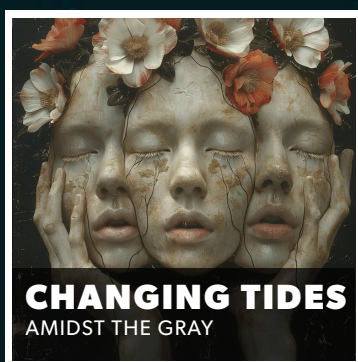
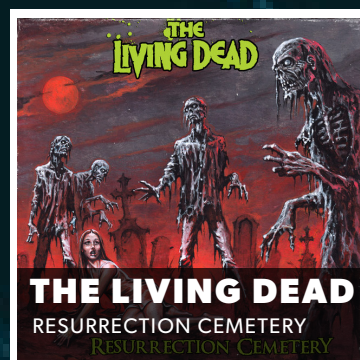
Violence&Grace

Violence&Grace spans just over 1 hour and 30 minutes, totaling 16 tracks. That's A LOT for a debut album, I have to say. So much even, that I'm not going to discuss every track in this review. There aren't even any filler tracks on the album; the first track and the last track are a prelude and an outro for the album. Not that I'm complaining; the opposite, really.

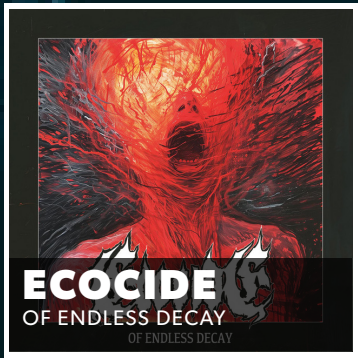
Violence&Grace opens with the intro tunes of Cyberia, which really feels like the intro tape for a symphonic or progressive metal band. When Violence&Grace kicks in with the words 'and then there was chaos, let all hell break loose' we get the idea of what Or Not does with symphonic thrash metal. And if you hear the chorus for this track, you get why I mentioned Powerwolf as a reference. Plenty of fast solos in the style of Dragonforce are spread throughout the track as well. What I really like is that this track doesn't get predictable, without getting too crowded or too chaotic (even though Dolf shouts 'show me chaos' towards the break). That's just good songwriting. Violence&Grace is really great debut track, no wonder this band has gained 4000 monthly listeners on Spotify.

READ THE REST ON THE WEBSITE

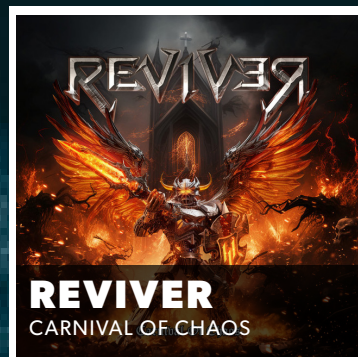
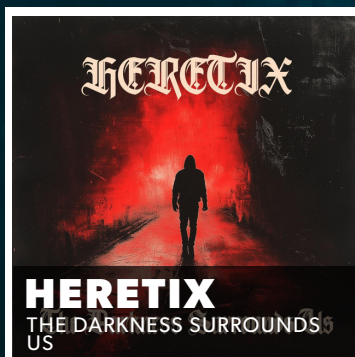
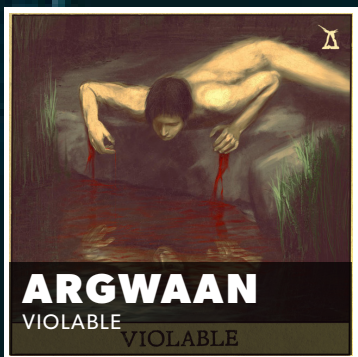
ALBUMS AND EP'S IN 2024

ALBUMS AND EP'S IN 2024

ALBUMS AND EP'S IN 2024

VRØDE - OSTRACIZED

REVIEW

With members who graduated from the Metal Factory, we aren't surprised another band emerges from Eindhoven. Vrode is a young Blackened Pagan Folk band, and they released their debut album 'Ostracized' about a month ago. We had the track 'Bezokers Deception' in our latest releases playlist for a while, but now it's time to discuss the full album.

About Vrode

In line with what another Dutch band, Solarcycles, does, Vrode is all about the source of life; nature and earth. Nordic Mythology and Nordic instruments are combined with haunting vocal melodies and a layer of black metal. Vrode has their imagery on point; from logo to band photos and stage presentation, they deliver on the Pagan vibe.

Ostracized is a concept album about a Viking Warrior and the war that occurred to his village. He sets out to make things right, in the hope of maybe revenge or redemption. Since it's a bit hard to follow the lyrics, I'm not sure how the story ends. But vocalist Yanou explains at least the concept behind the first two tracks on YouTube so that we might get the rest of the story there as well!

Ostracized

Ostracized starts with the track Sykdomsfjell, an opening track that sets the mood for the rest of the album. It sounds almost like a movie soundtrack, with haunting voices and birds in the background, and of course the use of different instruments. With Striith the album really starts. Well, actually we first have to listen to another intro, since the track doesn't really kick off till about two minutes in. It makes sense, in this track, since the first part of the track is the preparation for the battle to come. We hear the sounds of battle in the background to add to the story. Other than that, the track is a bit bland. Too much repetition, so Vrode doesn't manage to surprise me yet.

Ostracized, the title track of the album, is much more Black Metal influenced. What Vrode does well, as well as on the previous track by the way, is the use of multiple vocalists. We have two types of female vocals, layered with heavy grunts. There are also more interesting chord progressions and melodies on this track. The intro and outro of this track are really nice, and luckily we get a lot more of that on the album.

Speaking of; the album is a mix of slower, more melodic, Pagan tracks and a few heavier, more up-tempo, Black Metal influenced tracks. There is however a lot of repetition, in a trance-like way, probably in the same way Heillung does, but it doesn't really work on all tracks yet.

Sometimes, Vrode shines though. Heritage of the Highlighthlands is a great example of that. The multiple vocals, the throat singing, the melodies, and the use of instruments is great. No wonder it's one of the most-played tracks on the album according to Spotify. Berserkers' Deception is another example, though in the other direction. Where Heritage of the Highlighthlands is heavy on the Pagan side, Berserkers' Deception is more on the black metal spectrum. This track is probably also one of the heavier of the album. The shouting vocals are powerful on this track, and the melodies haunting to add to the anxiety. Even with this track though, after hearing it six or seven times, the vocals feel too repeating to me. It's also because the vocal melodies are a little too monotonous, again, maybe trance-inducingly so.

READ THE REST ON THE WEBSITE

LIVE VIBES

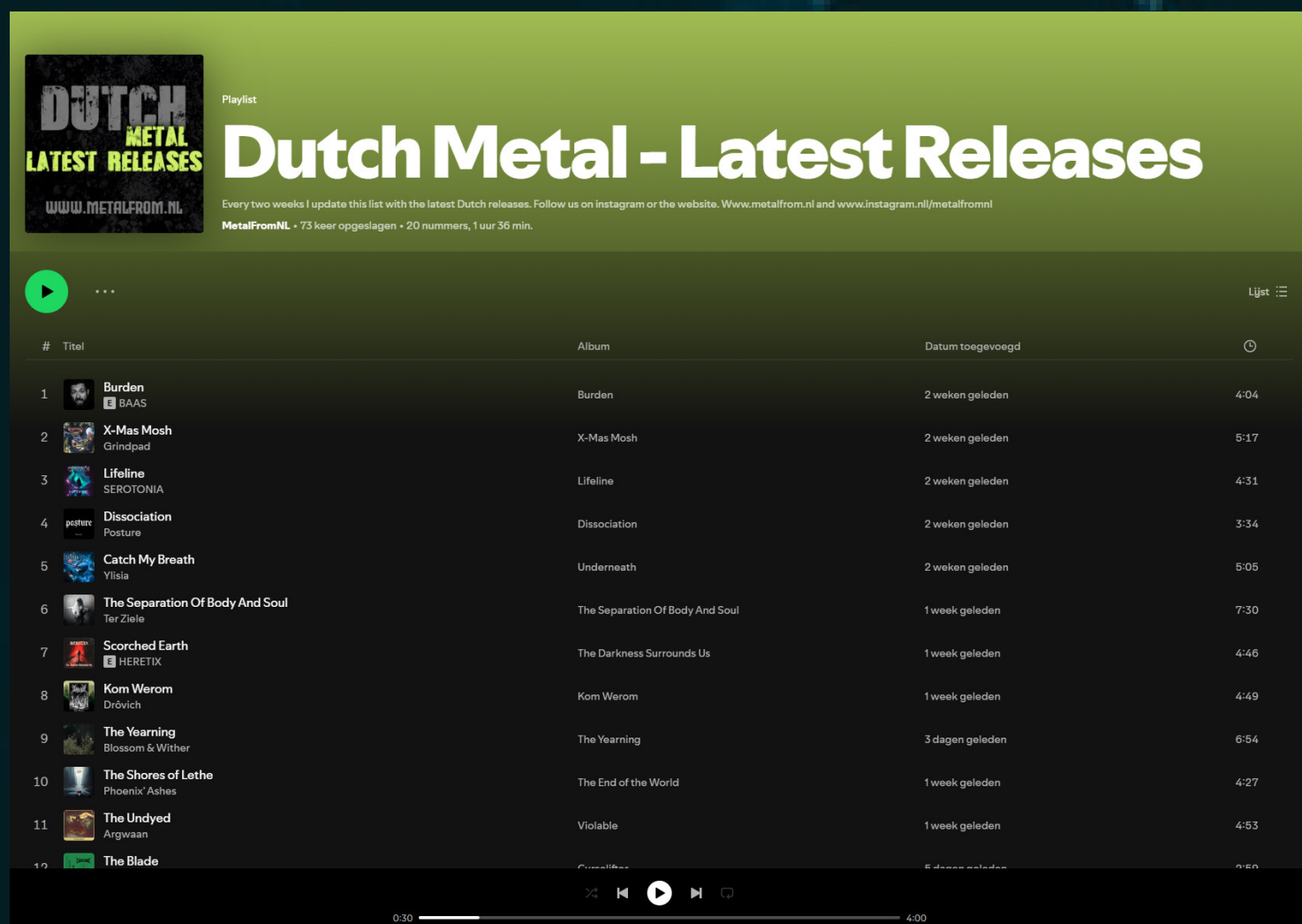

SPOTIFY PLAYLISTS

Vanuit MetalFromNL hebben we een aantal playlists, die we actief bijhouden. De belangrijkste daarvan is de Latest Releases playlist. In deze lijst, die steeds 20 nieuwe nummer bevat, nemen we alle muziek op van Nederlandse bodem, hoe groot of hoe klein je band ook is; het maak niet uit, het is allemaal welkom! De lijst blijft up-to-date, je hoort dus altijd de nieuwe Nederlandse metal.

Naast de Latest Releases playlist waren er sinds 2023 ook een jaarlijst, met muziek die dat jaar is uitgebracht, Er bestaat dus een jaarlijst van 2023 en een jaarlijst van 2024. Voor komend jaar zal er ook weer een Released in 2025 lijst gemaakt worden. Daarnaast hebben we ook een MetalFromNL Dutch Metal Database - een lijst met Nederlandse metalbands, ongesorteerd maar wel steeds aangevuld.

Afgelopen jaar hadden we ook voor de verschillende genres een aparte playlist. Dit waren er wat veel (15 stuks!) en een playlist speciaal voor de Nederlandse MetalBattle. Die komt natuurlijk weer terug in 2025! Maar de 15 playlists op genre gaan we wat terugbrengen. Waarschijnlijk houden we nog 4 playlists op genre van over. Mocht je hier over mee willen denken, of nummers missen in onze lijsten, laat het ons weten! Je kan ons alijd bereiken door een mailtje te sturen, of contact ons via whatsapp of Instagram.

The screenshot shows a Spotify playlist interface. At the top, there is a green header with the text 'Dutch Metal - Latest Releases' in white. Below the header, there is a list of 12 tracks. Each track entry includes a number, a small album cover icon, the track title, the artist name, the album name, the date it was added, and the track duration. The tracks listed are:

#	Titel	Album	Datum toegevoegd	
1	Burden BAAS	Burden	2 weken geleden	4:04
2	X-Mas Mosh Grindpad	X-Mas Mosh	2 weken geleden	5:17
3	Lifeline SEROTONIA	Lifeline	2 weken geleden	4:31
4	Dissociation Posture	Dissociation	2 weken geleden	3:34
5	Catch My Breath Yllisia	Underneath	2 weken geleden	5:05
6	The Separation Of Body And Soul Ter Ziele	The Separation Of Body And Soul	1 week geleden	7:30
7	Scorched Earth HERETIX	The Darkness Surrounds Us	1 week geleden	4:46
8	Kom Werom Drövich	Kom Werom	1 week geleden	4:49
9	The Yearning Blossom & Wither	The Yearning	3 dagen geleden	6:54
10	The Shores of Lethe Phoenix' Ashes	The End of the World	1 week geleden	4:27
11	The Undyed Argwaan	Violable	1 week geleden	4:53
12	The Blade		5 dagen geleden	2:50

At the bottom of the screenshot, there is a playback control bar showing the current track at 0:30 and the total duration of the playlist as 4:00.

METALFROM.NL

WWW.METALFROM.NL
WWW.INSTAGRAM.NL/METALFROMNL
WWW.YOUTUBE.COM/@METALFROMNL

PUTTING DUTCH METAL ON THE MAP